

ŠKOFIJSKI LIST

93.

Pismo papeža Benedikta XV. dr. Antonu Bauer, nadškofu zagrebškemu.

VENERABILI FRATRI
ANTONIO BAUER
ARCHIEPISCOPO ZAGRABIENSI
BENEDICTUS PP. XV.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Litteras officii plenas quas Nobis nuper dedisti nomine etiam ceterorum Episcoporum Croatiae, Serviae, Sloveniae qui una tecum, ut dioecesium suarum rebus necessitatibusque consulerent, Zagrabiam convenerunt, perlibenti excepimus animo. Etenim devotionem in Romanum Pontificem adhaesionemque Apostolicae huic Sedi ipsae litterae confirmabant omnium vestrum, simulque vestrorum fidelium nomine, eademque obtestabantur te tuosque in episcopali munere Collegas praecipuum studium illuc esse conversuros ut, opitulante Deo, religio fidesque post tot discrimina rerum ubique reflorescant, fidelium greges in Christo instaurentur ac renoventur, Codicis Juris Canonici praescriptionibus normisque a clero populoque obtemperetur, denique peroptata dissidentium Ecclesiarum in Apostolicae unitatis Centro restitutio obtineatur.

Magnam Nobis haec omnia consolationem attulerunt, cum praesertim confidamus clerum universum istarum dioecesium Episcoporum suorum vestigia esse in omnibus et per omnia, cum suo quemque populo, persecuturum. De oblata igitur filialis obsequii significatione plurimas tibi Venerabilibusque Fratribus Collegis tuis grates persolvimus eodemque tempore gestit animus illud vobis patefacere, pietate vestra paternam dilectionem haud esse minorem qua vos gregesque vestros in caritate Christi amantissime complectimur. Paterna huiusmodi dilec-

tione incensi, prospera adversa, laeta tristia quibus calamitosa ac fluxa tempora abundant, habemus vobiscum intimo ex corde communia.

Quocirca animorum anxietates, curas, angustias gravissimis horum annorum asperitatibus genitas, quas Nobis, velut Christi Vicario ac Patri Christianae familiae aperienda censuistis, quaeque rerum publicarum perturbationes difficilesque novarum rerum eventus plerumque comitantur, non modo plane comprehendimus, sed etiam Nostras fecimus. Dolemus igitur vobiscum una et paterno pectore angimur, atque in tanta spirituum adflictione nihil magis avemus quam ut aliquid vobis solaminis afferamus quemadmodum magno cum gaudio faciendum curavimus, quandocumque licuit sive in Episcopos sive in fideles regionum istarum voluntatis studique Nostri edere argumenta. Quum vero intelligamus, in ardua conditione publicarum rerum, quae ex anteacto bello et ex novitate futuri difficultate peculiari premuntur, non deesse nec defutura vobis momenta quibus communicandi cum universorum fidelium Patre necessitate aut utilitate moveamini, vos omnes ex corde adhortamur ut ne gravemini, iis quae obstant semotis, Pontificem Summum, filialem in modum, ut gregem Pastoresque christianos addecet, adire, ab Eoque et lumen, et normas et solatia et auxilia, pro Ecclesiarum opportuniore regimine, quaerere.

Itaque quotiescumque opportunitatem exhibueritis studiosi animi Nostri in Ecclesiarum vestrarum bonum ostendendi, gratum certissimo feceritis, Nosque curas omnes sollicitudinemque Vicarii Christi ad ea examinanda vertemus quae vos Apostolicae Sedi, pro officio vestro proponenda censueritis, non secus ac de rebus in praesens facimus quas ad Nos Venerabilis Frater Episcopus Labacensis vestro etiam nomine de-

tulit. Interim vota nuncupamus ut omnipotens Deus rorem coelestium gratiarum super vos et super dioeceses vestras largiter effundat. Quorum auspiciis singularisque dilectionis Nostrae testem tibi, Venerabilis frater, ceteris Episcopis istarum provinciarum, necnon uniuscuiusque

clero ac populo, Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum die 25. augusti, anno MCMXIX. Pontificatus Nostri quinto

Benedictus PP. XV. m. pr.

94.

Sv. stolica priznala kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Gospod minister verstva kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev je sporočil semkaj z dopisom z dne 17. novembra 1919, št. 6297, sledeče:

„Državni kardinal sekretar Njegove Svetosti Gasparri uputio je našem odpravniku pisma u Vatikanu dr. Bakotiću pod brojem 98164 od 6. novembra 1919. ovu notu:

Podpisani državni kardinal sekretar Njegove Svetosti, odnoseći se na notu Vaše Preuzvišenosti i na razgovore odnosno Kraljestva Srba, Hrvata i Slovenaca, imade čast saopćiti Vam, da sveta Stolica pristaje na želje izkazane od kr. vlade u Beogradu vrlo blagonaklono i daje svoje formalno priznanje spomenutom novom kraljestvu. Sveta Stolica sa velikim zadovoljstvom uzima na znanje uvjerenje kralj. vlade,

da će produžiti one srdačne odnose, koje je sa vrhovnom Crkvenom Vlašću imala Srbija, i sigurna je, da će ostati potpuna sloboda priznata katoličkoj crkvi, koja je tamo važan element gradjanskog spokojstva i reda, i uroditi u Kraljestvu Srba, Hrvata i Slovenaca najobilnijim plodovima blagostanja.“

Gospod minister verstva dostavlja temu poročilu, da so vsled zgornje note vpostavljeni normalni diplomatski odnosi med našim kraljestvom in sv. stolico, ki bo v najkrajšem času imenovala svojega zastopnika pri kr. vladi v Belgradu, kakor je naš sedanji zastopnik pri Vatikanu gospod dr. Alojzij Bakotić akreditovan kot poslanik kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

95.

Cerkvena proslava državnih praznikov.

V zmislu dopisa ministrstva verstva kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 30. julija 1919, št. 3163, oziroma odloka ministrstva za notranje zadeve z dne 15. novembra 1919, št. 8131, se imajo kot državni prazniki slaviti po celem kraljestvu sledeči dnevi:

1. Vidov dan, 28. junija, kot spominski dan preminulim boriteljem za vero in domovino.

2. 12. julij, rojstni dan Njegovega Velikanstva kralja Petra.

3. 1. december, praznik državnega ujedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev pod narodno dinastijo Karadjordjevičev.

4. 17. december, rojstni dan Njegove kraljeve Visokosti prestolonaslednika in regenta Aleksandra.

Ti dnevi se praznujejo v zmislu sklepa konference jugoslovanskih škofov v Zagrebu v juliju 1919 in v sporazumu z ministrstvom verstva v Belgradu s svečano službo božjo v vseh župnijskih in duhovnijskih cerkvah.

Glede službe božje na posamezne zgoraj našteté dneve se odreja sledeče:

Na Vidov dan, dne 28. junija, naj se poje Missa de Requie in Anniversario defunctorum cum absolutione ad tumbam. Ako je ta dan nedelja, se vrši rekviem en dan prej.

Na dan 12. julija, 1. decembra in 17. decembra se v Ljubljani in v župnijah, kjer so uradnije ali vojaške posadke, opravi, ako ni 1. decembra ali 17. decembra feria Adventus, slovesna maša de die, po sv. maši se zapoje za hvalna pesem „Te Deum“ z molitvijo za kralja, v kateri se z ozirom na državnopravni položaj regenta imenuje za imenom kralja obakrat (v verzikulu in v molitvi) tudi prestolonaslednik Aleksander. Kedar je pa dne 1. decembra ali 17. decembra feria Adventus, naj se vzame slovesna votivna maša pro gratiarum actione, in sicer dne 1. decembra po formularju de Ss. Trinitate, dne 17. decembra pa po formularju de Beata Maria Virgine in Adventu: Rorate.

V ostalih župnijskih in duhovnijskih cerkvah naj se opravi slovesna služba božja v nedeljo po naštetih dnevih. (Missa de die).

K slovesni službi božji na državne praznike naj se povabijo vsi civilni in vojaški uradi v

kraju ter drugi javni funkcionarji: notarji, učiteljstvo itd.

Izredne državne praznike bo kraljeva vlada pravočasno naznanjevala ordinariatom, ki bodo potem dajali primerne odredbe za vso škofijo.

Molitev za kralja.

Ÿ. Salvum fac, Domine, regem nostrum N.

R. Et de Sion tuere eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad Te veniat.

Oremus.

Deus, cui omnis potestas et dignitas famulatur: da famulo tuo Regi nostro N. prosperum suae dignitatis effectum; in quo te semper timeat, tibi iugiter placere contendat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

V. Ohrani, Gospod, našega kralja I.

O. In varuj ga s Siona.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri njem.

O. In sin krivice naj se ne loti mu škodovati.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k Tebi.

Molimo.

Bog, kateremu služi vsaka oblast in dostojanstvo, daj, prosimo te, svojemu služabniku, našemu kralju I. častit napredek v njegovem dostojanstvu, da se bo vedno tebe bal in se trudil tebi zmeraj ugajati. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

96.

Določba o izkušnjah v dosego akademičnih časti v kanoničnem pravu.

A. A. S. XI, 1919. pag. 19.

Legum canoniarum Codice promulgato, Sacra Congregatio de Seminariis et de Studio Universitatibus, litteris datis die VII augusti elapsi anni, viam et rationem praescripsit, quam in disciplina Iuris posthac Pontificia Athenaea sequerentur. Huic autem rationi, seu methodo, ut ipsa doctrinae pericula, quae fiunt ad gradus academicos assequendos, sint consentanea, eadem S. Congregatio experimentis in iure canonico moderandis has leges constituit.

I. Quoniam in praelectionibus Codex Iuris canonici est tamquam textus adhibendus, periculis materia sint ipsi Codicis canones, vel omnes vel partim, pro diversitate gradus adipiscendi, remoto quolibet indice thesium, vel quae doctrinam exhibeant in ipsis canonibus contentam.

II. Candidati ad academicos gradus exegesis seu interpretationem exponant canonum, prout habentur in Codice, sive singillatim considerentur, sive coniuncte cum aliis.

III. Candidati non modo singulos canones interpretari et explicare, quantum gradus ratio exigit, probe noverint; sed etiam de uniuscuiusque instituti iuridici ortu, progressu et historia, doctrinae suae specimen dabunt.

Quas leges SS. mus D. N. Benedictus PP. XV ratas habuit et confirmavit, atque in omnibus Athenaeis seu Universitatibus vel Facultatibus, quae e Codicis praescripto (can. 256, § 1) huic Sacrae Congregationi subsunt, servari iussit ab anno academico, qui propediem incipiet. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae e Secretaria S. Congregationis de Seminariis et de Studio Universitatibus, die 31 octobris, anno 1918.

L. † S. C. Card. Bisleti, Praefectus.

† I. Sinibaldi, Ep. Tiberien, Secretarius.

Pastoralne konference l. 1919.

O pastoralnih konferencah l. 1919 prejme vsaka dekanija posamič rešitev. Zato se v Škofijskem Listu o teh konferencah ne bo obravnavalo. V naslednjem se podaja le kratka rešitev kazusa „Plures sacerdotes etc.“, glej Škof. List 1919 str. 5.

Rešitev se glasi:

Quaeritur: 1°. Ad quid lex obligat?

Resp. ad 1°. Omnis lex primum obligat ad sui observationem.

Vide: Noldin, de Princip. n. 163.

Obligat secundo ad sui cognitionem; nemo potest observare praescripta legis, quae ignorat. Neque sufficit generatim scire aliqua de legum existentia sed specialis scientia singularum legum eaque clara et certa requiritur.

Quaeritur: 2°. Quatenus sunt media ordinaria cognoscendi leges?

Resp. ad 2°. Primum medium ordinarium est studium juris canonici in universitate vel in seminario dioecesano, ubi haec doctrina juris systematice et copiose traditur. Qui cum diligentia morali haec studia absolverint, sufficientem sibi juris scientiam acquirunt. Ne vero conteratur oblivione ista scientia, frequens repetitio hujus materiae instituatur.

Secundo sunt necessarii praeter „Compendium juris ecclesiastici“ alii libri vel folia ad cognoscendas novas leges. In his libris certe primum locum occupat novus „Codex juris canonici“, qui omnes leges universales hodie vigentes nobis exhibet. Sicubi sunt tuta a clericis observanda in folio dioecesano ab episcopo promulgantur, tenentur clerici folium emere, vel ex aliis, qui illud legunt, inquirere, quid ab episcopo statutum

fuerit. — Seniores sacerdotes bene agunt, si novellas leges statim in libro „Compendium juris“ suis locis adnotant ut sciscitanti in libro mutatio juris in aliquo capite statim conspicua fiat.

Multum nos juvant in scientia juris acquirenda conferentiae pastorales, si in eis quaestiones juris rite solvantur.

Quaeritur: 3°. Quando ignorantia legis excusat a culpa et a poena?

Resp. ad 3°. Ignorantia legis est vincibilis vel invincibilis, prouti adhibita morali diligentia deponi potest vel non potest. Ignorantia vincibilis est etiam culpabilis, si versatur circa materiam juris scitu necessariam et advertentia sufficiens tam ad defectum scientiae debitae quam ad obligationem utendi mediis, quae praesto sunt, habetur. — Ignorantia affectata in re gravi est graviter culpabilis; idem valet de ignorantia crassa in aequali materia; ignorantia vero simpliciter vincibilis culpam levem non excedit.

Ignorantia, quae excusat ab omni culpa, excusat etiam ab omni poena; ignorantia solius poenae non excusat ab ea, nisi sit poena extraordinaria.

Quaeritur: 4°. Quid in casu nostro faciendum est?

Resp. ad 4°. Concedendum est omnino, quod res tanti momenti, sicut est introductio novi Codicis juris canonici in disciplinam ecclesiasticam, non sine aliquo labore et molestia perfici possit, nihilo tamen minus assentire possumus Marco, prosecretario, qui sacerdotes bono animo esse jubet, nam revera istae difficultates mediis assignatis paulatim superari ab unoquoque possunt.

Slovenski koroški dijaki.

Generalni vikariat v Dobrlivasi je poslal semkaj z dopisom z dne 22. oktobra 1919, št. 1818/152, prošnjo sledeče vsebine:

Slovenski generalni vikariat krški je v zelo hudi stiski zaradi gojencev deškega semenišča. Slovenski gojenci se tekoče šolsko leto niso mogli vrniti v udobno urejene prostore „Marijanišča“ v Celovcu. Ondi so prostori, postelje in ves bogati inventar na razpolago, v Kranju in

Velikovcu, kamor smo jih spravili od 3. do 8., odnosno 1. in 2. razreda, pa nedostaja vsega, a največjo skrb nam povzroča prehrana. In vendar moramo naše večinoma revne gojence vsaj enkrat na dan nasititi, da se morejo učiti in v šoli napredovati. Zato rabimo vsestranske pomoči.

In tako se obračamo zopet na gostoljubno in do skrajnosti požrtvovalno škofijo ljubljansko s prošnjo:

Knezoškofijski ordinariat naj blagovoli naprositi častite župnijske urade, da bi ob priliki delitve knjig Družbe sv. Mohorja nabirali prostovoljne doneske za slovenske gojence krškega semenišča v Kranju in Velikovcu. Nabrano

vsoto naj bi blagovolil kn. škof. ordinariat potem poslati podpisanemu generalnemu vikariatu.

Generalni vikar: **Randl.**

Prošnja se župnim uradam toplo priporoča. Nabrani zneski naj se po končani nabirki čim prej semkaj pošljejo.

99.

Kanonična vizitacija in birmovanje v l. 1920.

Na vrsti so najprej dekanije Vipava, Postojna in Trnovo. Ker je pa vsled zasedbe po Italijanih vsaka cerkvena zveza s temi dekanijami žalibog popolnoma onemogočena, jih ne morem obiskati. Ako pa stori Bog, da se razmere kmalu izpremene, bom najpoprej tja pohitel, da zopet vidim, poučim in potolažim dušne pastirje in njihove ovčice.

Obiskati pa nameravam dalje: a) v dekaniji Kočevje župnije: Topla reber (Unterwarmberg), Polom (Ebental), Koprivnik (Nesseltal),

Nemška Loka (Unter-Deutschau) in Spodnji log (Unterlag), zadnja vizitacija l. 1913; b) dekanijo Moravče (l. 1914); c) dekanijo ljubljanske okolice (l. 1915); d) dekanijo Loko (l. 1915) in hkrati župnijo Ziri v idrijski dekaniji.

Ako iz teh krajev ne dobim utemeljene prošnje za izjemo, bo Škof. List v 2. številki l. 1920 prinesel načrt vizitacijskega potovanja.

V Ljubljani, 1. decembra 1919.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

100.

Ljudski misijoni (spovedne fakultete).

Ker se vrše zdaj po načrtu v ljubljanski škofiji misijoni, podeljujem s tem za čas te pooblasti v posameznih župnijah vsem spovednikom pri dotičnem misijonu sledeče duhovne oblasti:

1. Absolvendi ab excommunicatione latae sententiae Ordinario reservata za delikt, naveden v kanonu 2350 § 1. Cod. iur. can.

2. Vsled pooblaščenja sv. stolice z dne 6. februarja 1919 še nadaljnje oblasti:

a) Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

b) Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis; iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Ta pooblastila veljajo za domačo župno duhovščino še štirinajst dni po misijonu. Enako veljajo ta pooblastila tudi za čas duhovnih vaj, ki se prirejajo po župnijah za razne stanovce.

V Ljubljani, 10. decembra 1919.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

101.

Izkušnje v dosego katehetske učne usposobljenosti za srednje, meščanske in mestne ljudske šole.

Glede teh izkušenj se določa sledeče:

1. Za izkušnje za katehetska mesta na srednjih šolah ostanejo v veljavi določila reda za te izkušnje, objavljenega v Škof. Listu 1913, str. 45.

2. V dosego učne usposobljenosti za katehetsko službo na meščanskih šolah in na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani se bo v bodoče zahteval izpit po določilih prve škofijske sinode

Ljubljanske (Syn. I. Lab., Tit. IV. Cap. V. § 4, str. 183). Ker so z mestnimi ljudskimi šolami v Ljubljani v zvezi tudi meščanske šole, se bo vršil katehetski izpit za ta mesta po določilih 3. odstavka točke 247 zgoraj navedenega paragrafa.

Katehetski izpit se mora dovršiti vsaj pred končnim rokom dotičnega razpisa službe.

O tem se obveščajo gg. duhovniki s pripomnjo, da se bodo v kratkem razpisala novoustanovljena katehetska mesta v Ljubljani.

102.

Razne opazke.

Naročnina za Škofijski List l. 1920 znaša 12 K. V poravnavo naročnine naj se porabijo tej številki pridejane položnice.

Pošiljanje manualnih intencij ordinariatu. Pogostokrat se dogaja, da pošiljajo nekateri gg. duhovniki ordinariatu zneske za majhno število sv. maš, ki jih sami ne morejo opraviti, kar zaporedoma v majhnih presledkih. Jasno je, da je ta način pošiljanja kaj neprilичen. Zato naj se v prihodnje pošilja le večje število manualnih maš, ki se doma ne morejo opraviti. Iz župnij, kjer jih ne preostaja mnogo, zadošča, če se pošiljajo vsakega četrt ali pol leta. — Glede pošiljanja mašnih intencij ordinariatu se gg. duhovniki še posebej opozarjajo na kanon 841.

Fasije in službene tabele. Župni uradi se opozarjajo na opazko v Škof. Listu 1917, str. 107, da je predlagati nove nadarbinske fasije v štirih izvodih, pri starih v readjustiranje pa razen izvirnika še dva prepisa. — Službene tabele v svrhu nakazanja poviška kongrue v zmislu § 1., člena II. zakona z dne 28. marca 1918, drž. zak. št. 115, je predložiti vsakokrat v treh izvodih, ker ostane en izvod ordinariatu radi razvidnosti pri predložitvi službene tabele za naslednjo doklado. — Ponovno se opozarja na postavno določbo, da morajo župniki in ekspoziti

predložiti svojo fasijo v potrjenje tekom dveh mesecev po nastopu službe. Službeno tabelo v dosego poviška kongrue pa je vložiti pri ordinariatu v zmislu izvršilne naredbe k § 1., člena II., zakona o novi kongrui tekom dveh mesecev po dotoku službene dobe, za katero pristojna povišek kongrue, ne pa, preden ta doba poteče.

Denarne pošiljatve. Potom poštnih položnic, ki so signirane za določene namene, naj župni uradi pošiljajo le zneske za dotični namen, označen na položnici. Ako bi se kdaj poslale še druge vsote po taki položnici, naj se vsaj na hrbtu zaznamuje njih namen. Pri pošiljanju zneskov po poštnih nakaznicah naj se namen vplačila označi na odrezku, ne na posebni vlogi. Le pri pošiljanju zneskov za mašne intencije je potreben še poseben seznam, ako se intencije imenom naštevajo. Tudi naj se na odrezku čitljivo zapiše ime odpošiljatelja. Kot dokaz in potrdilo vposlanega zneska naj velja pravilno opremljena poštna prejemnica, oziroma poštni prejemni list. — Doneski za cerkvene bratovščine in dobrodelne naprave, ki imajo v Ljubljani svoj sedež in blagajnika (Sv. Detinstvo, Apostolstvo sv. Cirila in Metoda itd.), naj se pošiljajo naravnost na dotični naslov, ne ordinariatu.

103.

Slovstvo.

Krščanski nauk za prvence. Kratke zgodbe sv. pisma in nauki za najnižje razrede. Izdalo Katehetsko društvo v Ljubljani. Odobrila šk. ordinariat ljubljanski in lavantinski. — 80, 128 strani z naslovno sliko. — Natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani, 1919.

O sestavi knjige govori „Navodilo katehetom“* o uporabi te knjige. Namenjena je v ugodnih

razmerah za tri prve razrede ali prve tri šolske letnike; zadošča pa tudi za štiri, ako jo katehet primerno razdeli. Prvo leto otroci še nimajo knjige, katehet se je pa že drži, otroci dobé knjigo v roko drugo leto. — „Krščanski nauk za prvence“ je v primeri z znano nemško Pichlerjevo knjigo v marsičem izpopolnjen. Zgoraj omenjeno navodilo ima prve tri kateheze izdelane.

Cena knjige pri ordinariatu je zdaj še 3 K, a se bo morala najbrže kmalu zvišati. Gospodje katehetje, ki naročajo knjigo naravnost pri ordi-

* Izdalo in založilo Katehetsko društvo v Ljubljani. „Navodilo“ se prodaja v Jugoslovanski knjigarni in stane 1 K 40 vin.

nariatu, dobé na 10 izvodov en izvod namečka za revne učence. Knjiga se prodaja tudi v knjigarnah.

Izmed ostalih knjig za verouk je v zalogi še

„Veliki katekizem“, ki pa bo kmalu pošel, in Volc, Kratke zgodbe sv. pisma. — Pripravlja se nov natis srednjega oziroma velikega katekizma.

104.

Konkurzni razpis.

Po okrožnici z dne 27. oktobra 1919, št. 5702, je bila razpisana župnija Dobrnič do 30. novembra 1919.

Po okrožniciz dne 27. novembra 1919, št. 6302, so bile razpisane župnije Gorje, Lipoglav in Poljanica do 31. decembra 1919.

Razpisujeta se vsled smrti izpraznjeni župniji Draga in Duplje.

Prošnje za imenovanje župnije je nasloviti na šk. ordinariat v Ljubljani.

Kot zadnji rok za vlaganje prošenj se določa 20. januar 1920.

105.

Škofijska kronika.

Generalni vikar. Gospod knezoškof je imenoval za svojega generalnega vikarja stolnega prošta prelata Andreja Kalana.

Zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. Mons. dr. **An. rej Karl n**, ki ga je Nj. Svetost papež Benedikt XV. razrešil od škofijske stolice tržaško-koprške, in ga imenoval za naslovnega škofa termskega (Themiscyra v Pontu) ter mu hkrati podelil naslov prestolnega asistenta papeževega, se je naselil v ljubljanski škofiji. Poverjeno mu je vodstvo zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. Dosedanji rektor zavoda in ravnatelj šk. zasebne gimnazije v zavodu, dr. Janez Gnidovec, je vstopil v kongregacijo misijonarjev sv. Vincencija Pavla v Ljubljani. Za ravnatelja škof. gimnazije v zavodu sv. Stanislava je imenovan profesor Anton Koritnik.

Škof. duhovsko semenišče. Podvodja in ekonom dr. Janez Fabijan je bil imenovan za študijskega prefekta; študijski prefekt dr. Alojzij Zupan pa za podvodjo in ekonom v škof. duh. semenišču.

Dekanati. Za dekana žužemberške dekanije je imenovan Karl Gnidovec, župnik v Žužemberku, za dekana radoljske dekanije Jožef Lavrič, župnik na Breznici, kateremu se je hkrati podelil naslov škof. duhovnega svetnika.

Umeščen so bili na podeljene jim župnije: župni upravitelj Karl Gnidovec na župnijo Žužemberk dne 28. septembra 1919; župni upravitelj Franc Zorko na župnijo Kamnogorico dne 20. septembra 1919; župni upravitelj Jakob

Fatur na župnijo Radoljico dne 16. novembra 1919; Matej Tavčar, kaplan v Selcih, na župnijo Poljane dne 11. decembra 1919.

Podeljene so župnije: Št. Jurij pri Kranju Janezu Piber, župniku v Gorjah; Žalna Jožefu Šolar, župniku na Lipoglavem; Preserje Mihaelu Perčič, kaplanu v Križah pri Trziču.

Imenovanje. Za župnega upravitelja v Semiču je bil imenovan P. Rafael Grobljar, duhovnik križevniškega reda.

Premeščen so: dr. Gregor Žerjav, prefekt v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, za pomožnega veroučitelja na višji državni realki v Ljubljani; župni upravitelj Janez Drešar iz Žalne za župnega upravitelja na Sv. Planino; kaplani: Anton Anžič iz Šmartnega pod Šmarno goro v Selca, Franc Belec iz Kočevja v Stari trg ob Kolpi, Anton Rovtar iz Starega trga ob Kolpi v Kočevje. Rudolf Kapš je nameščen za kaplana v Šmartnem pod Šmarno goro.

Resigniral je župnik Mihael Kmet na župnijo Šturije in bil nameščen začasno za upravitelja župnije Preserje.

V stalni pokoj sta vstopila dr. Ivan Janežič in dr. Jožef Dolenc, profesorja bogoslovja na bivšem škof. bogoslovnem učilišču v Ljubljani.

Konkurzni izpit so delali dne 8. in 9. oktobra 1919 iz 2. polovice: Fran Gabršek, župni upravitelj v Šmihelu pri Žužemberku; Pavel Klemenčič, župni upravitelj v Poljanici; Janez Kogovšek, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Janez Lobe, kaplan v Toplicah; Franc Lončar, šk. tajnik in kaplan v Ljubljani; Franc Na-

stran, kaplan na Krki; Leopold Turšič, kaplan v Šmihelu pri Novem mestu; iz 1. polovice: Anton Anžič, kaplan v Šmartnem pod Šmarno goro; Janko Cegnar, stolni vikar v Ljubljani; Martin Dimnik, kaplan v Šmartnem pri Kranju; Jozef Kres, kaplan v Vodicah; Anton Lovšin, župni upravitelj v Radečah pri Zidanem mostu; Anton Selan, kaplan na Vrhniki; Janez Sušnik, kaplan na Igu; Viktor Švigelj, kaplan na Blokah, Janez Žerjav, vikar kapiteljske cerkve v Novem mestu.

Umrli so: Franc Vrhovšek, župnik v pokoju, v Kandiji pri Novem mestu, dne 30. sep-

tembra 1919; Tomaž Rožnik, župnik v Dobrniču, dne 18. oktobra 1919; Matija Kralj, župnik v pokoju, v Ljubljani, 26. oktobra 1919; Franc Ivanetič, vojni kurat v pokoju, na Savi ob juž. žel., dne 10. novembra 1919; P. Jakob Verhovec, D. J. v Ljubljani, dne 29. novembra 1919; Anton Žnidaršič, župnik v Dragi, dne 9. decembra 1919; Peter Bohinjec, župnik v Dupljah dne 14. decembra 1919. Priporočajo se gg. duhovnikom v molitev.

Dodatek k škofijski kroniki v 8. številu. Škof Lista, str. 80: Umrli je P. Janez Kunstelj D. J. v Ljubljani, dne 14. avgusta 1919.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 15. decembra 1919.

Vseb. na: 93. Pismo papeža Benedikta XV. dr. Antonu Bauer, nadškofu zagrebškemu. — 94. Sv. stolica priznala kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev. — 95. Cerkvena proslava državnih praznikov. — 96. Določba o izkušnjah v dosego akademičnih časti v kanoničnem pravu. — 97. Pastoralne konference I. 1919. — 98. Slovenski koroški dijaki. — 99. Kanonična vizitacija in birmovanje v I. 1920. — 100. Ljudski misijoni (spovedne fakultete). — 101. Izkušnje v dosego katehetske učne usposobljenosti za srednje, meščanske in mestne ljudske šole. — 102. Razne opazke. — 103. Slovestvo. — 104. Konkurzni razpis. — 105. Škofijska kronika.

Izdajatelj šk. ordinariat. — Odgovorni urednik Josip Dostal. — Tiskala Jugoslovanska tiskarna.